

ART

CULTURA | 01/10/2019

“Busquem la capacitat dels artistes d’obrir-nos la ment”

La galerista Anna Belsa celebra els cinc anys d’El Quadern Robat

Antoni Ribas Tur i Antoni Ribas Tur

🕒 3 min

🗒️ 📌 🔄 📄 Resala aquest article

“Busquem la capacitat dels artistes d’obrir-nos la ment” CRISTINA CALDERER

BARCELONA La crisi econòmica va posar les coses molts difícils als galeristes. Tot i així, la galerista Anna Belsa va tenir la valentia fa cinc anys d’obrir un espai propi, El Quadern Robat, al principal d’un edifici modernista de l’Eixample (Còrsega, 267). “Fa trenta anys que treballa en aquest món. Farem el que ens agrada fer fins que puguem”, diu Anna Belsa, que celebra el cinquè aniversari de la seva sala amb una exposició col·lectiva -titulada *El Quadern Robat, cinc anys a les trinxeres* - de la dotzena d’artistes que ha exposat durant aquest temps. “Anem fent un camí sense forçar res. Estem oberts a tot. El que és bonic és deixar-se portar”, explica la galerista.

Les característiques de la galeria fan que la contemplació de cadascuna de les obres sigui més íntima. I encara més accentuada en una pintura molt delicada amb ocells de la finesa Elena Kervinen. Està feta sobre marbre i té la característica que l’artista la va trencar quan la va tenir acabada i la va reconstruir, però només amb alguns dels fragments. “L’artista fa que la imaginació treballi per completar el que falta”, explica Belsa. També tenen un punt místic les nous daurades d’una escultura de Jordi Lafon, que fan pensar en les falses aparences i els forats característics dels treballs de Joan Furiols.

Tot i les diferències entre els artistes, una pintura de Jordi Martoranno dona una altra lliçó de concentració. “Volia que cada obra resumís la poètica de l’artista. Molts dels artistes que exposem són pròxims, els tenim en el nostre entorn, i busquem un punt de tensió poètica, la capacitat d’obrir portes a la nostra ment”, explica Belsa.

Una llarga trajectòria al sector

Anna Belsa és filla de dissenyador Joaquim Belsa (1929-2018) i va ser amb ell amb qui primer va descobrir l’art contemporani, perquè en feia comprar als seus clients. Més endavant va desenvolupar la seva trajectòria a la Galeria Joan Prats. Belsa creu que la crisi no és l’única responsable dels canvis en el sector: “Ara els artistes s’acosten molt poc a les galeries; els interessa més formar part del sistema institucional. Hi ha un circuit de comissaris i centres d’art endogàmics que deixen fora moltes coses”. Un altre factor és el consum cultural a través d’internet, que també ha allunyat artistes i col·leccionistes de les galeries.

Per a Belsa, “l’art sempre ha sigut de minories, fins i tot durant l’eufòria dels anys 80”. Alguns altres dels artistes exposats a *El Quadern Robat, cinc anys a les trinxeres* dialoguen amb la tradició, com Jorge Pombo, representat per un mapa pintat de Manhattan que evoca els moments difícils que va passar a Nova York i alhora qüestiona el llenguatge de la pintura. En el cas del fotògraf Oriol Joloch es pot veure com introdueix elements surrealistes en fotografies d’aparença clàssica, i un cap de marbre de Salvador Juanpere és un homenatge a la *Musa adormida* de Brancusi. Jesús Galdón té una manera molt personal de jugar amb la tradició: ha reproduït amb metall una filactèria, les típiques cintes amb un text de les pintures medievals i renaixentistes, però la d’aquest artista està buida i reflecteix el públic com si fos un mirall. “El missatge és un mateix”, diu la galerista.

L’exposició, que estarà oberta tot l’octubre, també inclou treballs de David Ymberson, amb les seves referències poètiques al món de la infantesa i el joc, i fotografies de caràcter documental de Jordi Casañas, Martí Gasull Avellán i Martí Gasull Coral. “Si l’art no parla de l’individu és molt difícil que es produeixi la màgia de voler tenir una obra”, diu la galerista, que sovint troba a faltar aquestes característiques en l’art de línies més polítiques i socials. “El Macba toca temes molt allunyats del nostre entorn. Exposa un art molt social, però costa molt que provoqui la voluntat de conèixer-hi”, conclou.

No hi ha comentaris. Sigues el primer a comentar aquest contingut.

COMENTA

CONTINGUT ELABORAT PER

Antoni Ribas Tur
+ SEGUEIX-ME

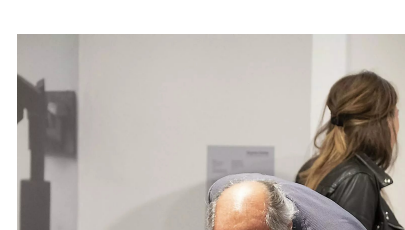
MÉS DE LA SECCIÓ

Cultura

L’art que ajuda a salvar edificis d’autor

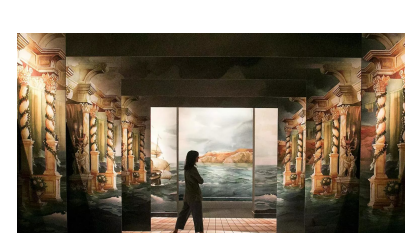
+ L’art amb què Franco va voler semblar modern a Venècia

Una audioguia subversiva per a l’art del MNAC

+ El CaixaForum fa un viatge estel·lar per la història de l’òpera

GALERIES

Dona suport a la informació de qualitat i rigor. Entre tots fem l’ARA.

SUBSCRIU-T'HI